

чаше на креватчето си отъ радостъ. Но отъ това събудихме мама и татя. Събуди се и Борисъ. Мама ни се скара, защо сме викали; ами мълчи ли се — ний мислимъ за подаръцитѣ и сорковницитѣ. Послѣ това пакъ заспахме. Като се събудихме, що да видимъ! Сорковницитѣ приготвени и турени до главитѣ ни. Е, можеше ли вече да се заспи? Сkochихме отъ креватитѣ, грабнахме сорковницитѣ и тръгнахме изъ стаята. Побързахме да се омиемъ, счесахме се и се приготвихме да соркуваме родителитѣ си. Тѣ не бѣхж облѣчени, но ние не можахме да търпимъ. Търпението ни бѣше като мжка. Като ги сорвакахме, мама донесе една кошница пълна съ подаръци и захванж да ни ги раздава: на тебе Ване, на тебе Миле, на тебе Джордже, на тебе Боре, на и на . . . Охъ, майчице, каква радостъ, какво скачение, какво тичание изъ стаята; мислишъ че бѣше пазаръ у насъ! Щѣхме да полудѣемъ отъ радостъ! — Че като започнахме: Борето тупа тѣпантъ, Джорджи свири, Ванито гърми съ пишовтъ, а на мене, пълна пристилка съ подаръци, . . . Има ли още нужда да ви казвамъ какъ се веселихме прѣзъ цѣлия день? Тѣзи нова година, тѣзи нова година, защо не дохожда по често!

гр. София.

Милка Хр. Бъчеварова.

Забѣлка. Редакцията е напечатала тѣзи два конкурса тѣй, както сж получени, като е направила поправки само въ прѣпинателнитѣ знакове.

Третята награда вмѣсто да се даде на петъ души, Др-вото отпуснаж още на петъ, понеже отъ полученитѣ конкурси се намѣрихж добрѣ изработени по вече отъ това число. Тя се дава на слѣдущитѣ абонати:

Мария Бенева IV отд. гр. Пловдивъ, Любица Илиева II отд. гр. Шуменъ, Асѣнъ Юрдановъ IV отд. гр. Разградъ, Мария Николова IV отд. гр. Габрово, Георги В. Паневъ I классъ гр. Свишовъ, Игнатъ Георгиевъ уче-